

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO, śl. Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Puławskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAN, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblńska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnoch 4, tel. 287; TARNÓW, Zabielska 7; TARNOPOL, Pasaż Adlera 8, tel. 90; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 147. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 maja 1933 r. w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do rady Wileńskiej Izby Rolniczej.

Poz. 148. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 19 stycznia 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Poczty i Telegrafów, w sprawie użycia dróg publicznych do przeprowadzania kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwodniających i do innych urządzeń.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

147.

ZARZĄDZENIE.

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 5 maja 1933 r.

w sprawie wyboru radców przez społeczne organizacje rolnicze do rady Wileńskiej Izby Rolniczej.

Na podstawie art. 30, 32 i 60 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 2, poz. 16) oraz zgodnie z §§ 4 i 70 Statutu Wileńskiej Izby Rolniczej (M. P. Nr. 42, poz. 55) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W celu dokonania wyboru radców z wyboru społecznych organizacji rolniczych do rady Wileńskiej Izby Rolniczej powołuję następujące społeczne organizacje rolnicze:

Okręgowe Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych: w Brasławiu, w Głębokiem, w Mołodecznie, w Oszmianie, w Postawach, w Święcianach, w Wilejce, w Wilnie, Baranowiczach, w Lidzie, w Nieświeżu, w Nowogródku, w Stonimie, w Stołpcach, w Szczuczynie, w Wołożynie, oraz Wileńskie Towarzystwo Doświadczeń Rolnych w Wilnie i Towarzystwo Lniarskie w Wilnie.

§ 2.

Wymienione w paragrafie poprzednim społeczne organizacje rolnicze winny dokonać przewidzianego w tymże paragrafie wyboru w ciągu trzech tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia w „Monitorze Polskim”.

§ 3.

Na ogólną ilość radców z wyboru społecznych organizacji rolniczych, przewidzianą w § 4 Statutu Wileńskiej Izby Rolniczej, wybierają: na trzy lata:

Okręgowe Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych: w Brasławiu — 1 radcę, w Głębokiem — 1 radcę, w Mołodecznie — 1 radcę, w Oszmianie — 1 radcę, w Postawach — 1 radcę, w Baranowiczach — 1 radcę, w Nowogródku — 1 radcę, w Stonimie — 1 radcę i Wileńskie Towarzystwo Doświadczeń Rolnych w Wilnie — 1 radcę.

na sześć lat:

Okręgowe Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych: w Brasławiu — 1 radcę, w Głębokiem — 1 radcę, w Mołodecznie — 1 radcę, w Oszmianie — 1 radcę, w Postawach — 1 radcę, w Baranowiczach — 1 radcę, w Nowogródku — 1 radcę, w Stonimie — 1 radcę i Wileńskie Towarzystwo Doświadczeń Rolnych w Wilnie — 1 radcę.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

(—) Sew. Ludkiewicz.

148.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 19 stycznia 1933 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Poczty i Telegrafów, w sprawie użycia dróg publicznych do przeprowadzania kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwodniających i do innych urządzeń.

Na podstawie art. 9 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) zarządza się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Dróg publicznych (§ 1 rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg — Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611) można używać do przeprowadzania na nich kolei, tramwajów, przewodów elektrycznych, wodociągów, gazociągów, urządzeń odwodniających, stacji benzynowych i innych urządzeń naziemnych, nadziemnych i podziemnych, pod warunkami w niniejszym rozporządzeniu przewidzianymi.

§ 2.

Władze, powołane w myśl innych właściwych przepisów do udzielania uprawnień lub pozwoleń na zakładanie urządzeń, o których mowa w § 1, udzielać ich będą przy uwzględnieniu postanowień niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli na zakładanie wspomnianych urządzeń nie jest już wymagane — w myśl innych obowiązujących przepisów — uprawnienie lub pozwolenie władzy, można na drogach publicznych zakładać wspomniane urządzenia tylko na podstawie pozwolenia, którego z zachowaniem warunków niniejszego rozporządzenia udzielają: odnośnie do dróg państwowych — właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej, odnośnie do innych dróg publicznych — organ zarządzający tego związku komunalnego, do którego należy budowa i utrzymanie odnośnej drogi, stosownie do postanowień ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 6 z r. 1921, poz. 32).

Władze, uprawnione do udzielania zezwoleń, są obowiązane przed jego udzieleniem zasięgać opinii władz i urzędów zainteresowanych ze względu na już istniejące urządzenia na drogach publicznych, w każdym zaś wypadku właściwej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

II. Postanowienia szczegółowe.

1. Urządzenia kolejowe.

§ 3.

Tor kolejowy można przeprowadzać na gruncie, stanowiącym przynależność drogi — poza poboczami (burtami) drogi — z zastrzeżeniem zachowania koniecznej przestrzeni gruntu na składanie ziemi, błota lub kurzu, zgarniętego z drogi, na sadzenie drzew przydrożnych, na umieszczanie urządzeń telegraficzno - telefonicznych i słupów dla przewodów elektrycznych. Jeżeli szerokość wskazanego powyżej pasa gruntu poza poboczami jest niedostateczną dla przeprowadzenia kolei, a nadmierne koszty nabycia przyległych gruntów dla potrzeb kolei mogłyby udaremniać budowę samej kolei, można zezwolić na przeprowadzenie toru kolejowego na jednym z poboczy (burt) drogi, pod warunkiem pozostawienia dla potrzeb ruchu drogowego — na drogach o twardej nawierzchni — co najmniej 1,5 m szerokości dotychczasowego pobocza drogi, a tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory — co najmniej 2 m szerokości drogi letniej. Powyższe szerokości należy liczyć, gdy różnica poziomów szyny kolejowej i krawędzi jezdni

nie przekracza 0,30 m — od krawędzi jezdni drogowej do skrajni taboru kolejowego, a gdy — za zgodą zarządu drogowego — zostanie dopuszczona większa różnica poziomów szyny kolejowej i krawędzi jezdni drogowej — od krawędzi jezdni do podstawy nasypu lub górnej krawędzi wykopu kolejowego.

W wypadkach przeprowadzania toru kolejowego na jednym z poboczy (burt) drogi drugie pobocze musi zostać wolne dla podziemnych kabli telegraficzno - telefonicznych i linii telegraficznych i telefonicznych oraz dla potrzeb drogowych.

Na drogach gruntowych państwowych i wojewódzkich powinna pozostać dla potrzeb ruchu drogowego — szerokość co najmniej 10 m, na innych zaś drogach gruntowych — szerokość co najmniej 6,5 m.

§ 4.

W razie umieszczenia toru kolejowego na jednym z poboczy drogi, należy zapewnić szybkie odprowadzanie wód z jezdni w stronę torowiska kolei poprzez zajęte pobocze — o ile potrzeba innego urządzenia nie będzie wywołana miejscowymi warunkami — zapomocą podłużnego rowka, oddzielającego część pobocza, pozostawionego dla ruchu drogowego od części pobocza, zajętego pod torowisko kolei oraz zapomocą poprzecznych odciągów poprzez torowisko kolei w ilości uzasadnionej rzeczywistą potrzebą.

§ 5.

W miejscowościach o charakterze miejskim lub podmiejskim o zwartym zabudowaniu, gdzie gęstość zabudowania nie pozwala na przeprowadzenie toru w sposób, określony w § 3, a cel przedsiębiorstwa kolejowego nie mógłby być inaczej osiągnięty, można z zastrzeżeniem postanowień § 8 zezwolić na przeprowadzenie toru kolejowego, o ile chodzi o przedsiębiorstwo użyteczności publicznej, na samej jezdni.

§ 6.

Urządzenia kolejowe na drogach publicznych powinny być w zasadzie jednotorowe. Na dwutorowe urządzenia można zezwolić na gruncie poza poboczami (burtami) drogi, jeżeli przestrzeń tego gruntu (§ 3) jest dostatecznie szeroka oraz w wypadkach, wymienionych w § 5.

§ 7.

W razie przeprowadzenia toru kolejowego na drodze publicznej powinno przedsiębiorstwo kolejowe urządzić swoim kosztem przejazd na skrzyżowaniu toru kolejowego ze wszystkimi istniejącymi drogami publicznymi oraz wjazdu na drogę z przyległych posiadłości w niezbędnej ilości.

Do wskazanych powyżej przejazdów i wjazdów mają zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniu dróg publicznych z kolejami żelaznymi (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 641).

§ 8.

W wypadkach określonych w § 5 ułożenie torowiska powinno być tego rodzaju, aby powierzchnia główki szyn była utrzymywana stale w poziomie przyległej nawierzchni jezdni.

W razie ułożenia toru kolejowego na jezdni o powierzchni tłuczniowej (szosa), część pasa jezdni drogowej wewnątrz szyn i nazewnątrz szyn na szerokości co najmniej 0,30 m winna być zabrukowana.

§ 9.

Tor kolejowy powinien być przeprowadzany na tem poboczu drogi, które ze względu na warunki miejscowe okaże się do tego odpowiednie.

Przeprowadzenie toru kolejowego poprzez jezdnię na przeciwnie pobocze drogi może nastąpić, jeżeli się okaże to nieuniknionem ze względu na miejscowe warunki. W tym przypadku mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Kolei z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie przepisów o skrzyżowaniach dróg publicznych z kolejami żelaznymi (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 641).

§ 10.

Przedsiębiorstwu kolejowemu, korzystającemu z dróg publicznych, może być dozwolone użycie istniejących na drodze mostów drogowych na

umieszczenie na nich urządzeń kolejowych, jeżeli pozostała szerokość mostu będzie wystarczająca dla potrzeb ruchu drogowego. Obliczenie wytrzymałości mostu na obciążenie taboru kolejowym oraz ewentualne wzmocnienie konstrukcji mostowej powinno być dokonane staraniem i kosztem przedsiębiorstwa w porozumieniu z zarządem drogowym.

§ 11.

Urządzenia kolejowe wolno przeprowadzać w odległości conajmniej 70 cm od znajdujących się przy drodze budynków, ogrodzeń i innych stałych obiektów, zaś w odległości conajmniej 50 cm od słupów oddzielnie stojących i drzew, w obu wypadkach licząc do skrajni taboru kolejowego.

§ 12.

W razie przeprowadzania urządzeń kolejowych na drogach publicznych, powinny być zachowane istniejące aleje drzew przydrożnych.

Jeżeli wymaganiom tym nie można uczynić zadość, przedsiębiorstwo jest obowiązane ponieść koszty usunięcia drzew rosnących i zasadzenia odpowiedniej ilości nowych drzew, stosownie do postanowień rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 30 grudnia 1922 r. w przedmiocie sadzenia i utrzymywania drzew przydrożnych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 8 z r. 1923 poz. 51).

Przedsiębiorstwo jest obowiązane ponieść koszty, związane z przestawieniem i przerobieniem istniejących urządzeń na drogach (§ 1), spowodowanem przeprowadzeniem kolei lub późniejszymi zmianami w urządzeniach kolejowych, oraz utrzymywać własnym kosztem wykonane wskutek budowy kolei — stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia — urządzenia, potrzebne dla zabezpieczenia trwałości drogi i bezpieczeństwa ruchu, jak również przyczyniać się do pokrycia ewentualnie zwiększonych wydatków utrzymania drogi, spowodowanych przez przeprowadzenie wspomnianych urządzeń. Niezależnie od powyższych obowiązków przedsiębiorstwo kolei elektrycznych ma obowiązek zastosować na swój koszt — na żądanie odpowiedniego Zarządu Poczty i Telegrafów — wszelkie środki ochronne dla zabezpieczenia przewodów telegraficznych i telefonicznych przed szkodliwymi wpływami prądu silnego.

2. Inne urządzenia.

§ 13.

Postanowienia §§ 3 i 5 mają odpowiednie zastosowanie do przeprowadzania urządzeń podziemnych z wyjątkiem podziemnych kabli telegraficznych - telefonicznych (§ 17).

Części urządzeń podziemnych, wychodzące na powierzchnię drogi (pobocza, jezdnie), powinny stanowić z drogą nieprzerwaną płaszczyznę i być obrukowane na szerokości conajmniej 20 cm, nakrywy zaś urządzeń podziemnych w płaszczyźnie drogi powinny posiadać powierzchnię szorstką, utrudniającą ślizganie się w porze zimowej.

§ 14.

Prowadzenie kolejek linowych ponad drogą publiczną jest dozwolone pod warunkiem zabezpieczenia ruchu na drodze zapomocą dachu ochronnego, zbudowanego przez przedsiębiorstwo na całej długości przebiegu kolejki ponad drogą (jezdnią i poboczami).

Wytrzymałość dachu powinna być taka, aby biorąc pod uwagę opadnięcie wózka z pełnym ładunkiem na dach — nacisk nie był większy, niż 1/3 nacisku, przy jakim materiał dachu uległby zniszczeniu. Dolna krawędź dachu powinna się wznosić na wysokości 4,5 m ponad drogą (jezdnią i poboczami).

Filary, podtrzymujące dach ochronny, winny być tak umieszczone, aby droga na szerokości jezdni z poboczami była wolna dla ruchu kołowego i pieszo, rowy drogowe zaś wolne dla swobodnego przepływu wód. Dach ochronny o dwustronnym spadku poprzecznym najwyżej 2% - wym powinien mieć szerokość conajmniej dwa razy większą, niż największy wymiar wózka, powinien być zupełnie szczelny i zaopatrzony w rynny, odprowadzające wody deszczowe poza obręb drogi. Grzbiet dachu winien być usytuowany w jednej płaszczyźnie pionowej z linią kolejki. Bez względu na materiał użyty do budowy dachu i filarów, urządzenia te winny podlegać periodycznej kontroli najmniej raz do roku, uskuteczniającej przy udziale organów technicznych właściwego zarządu drogowego.

§ 15.

Postanowienia § 12 mają odpowiednie zastosowanie do wszelkich innych urządzeń, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

III. Postanowienia końcowe.

§ 16.

W razie dokonywania przez zarząd drogowy przebudowy drogi, zmiany profilu podłużnego, zmiany rodzaju nawierzchni lub innych robót, wynikających z ogólnego planu gospodarki drogowej, przedsiębiorstwo, używające dróg publicznych dla celów wymienionych w § 1 jest obowiązane wykonać własnym kosztem odpowiednie zmiany

w swoich urządzeniach z zachowaniem postanowień niniejszego rozporządzenia.

O ile rzeczono roboty miałyby pociągnąć za sobą konieczność przerwy w eksploatacji przedsiębiorstwa korzystającego z drogi, zarząd drogowy zawiadomi przedsiębiorcę o zamierzonych robotach na 30 dni przed rozpoczęciem tych robót.

§ 17.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczem przepisów odnoszących się do odległości budowli od dróg publicznych i co do ścieków przydrożnych oraz przepisów w sprawie prowadzenia linii telegraficznych i telefonicznych wzdłuż dróg publicznych.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:

(—) M. Butkiewicz.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) B. Pieracki.

Minister Rolnictwa:

(—) Ludkiewicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Zarzycki.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Boerner.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej mianował b. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Seweryna Ludkiewicza prezesem Państwowego Banku Rolnego.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacji 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I-ej, na które padły wygrane w dniu 1-ym maja 1933 roku:

250.000 zł w zł.		50.000 zł w zł.		
273630		500642		
10.000 zł w zł.				
146683	178578	376761	511040	854086
169066	271066	505685	533336	889641
1.000 zł w zł.				
1851	247508	498225	699323	864072
2944	269075	501401	701515	867088
4679	283372	506760	708806	867486
29154	291148	516254	738153	868694
31863	294065	520545	764045	885746
50198	300327	527988	777465	893755
58908	305047	531248	779768	901200
63124	329010	535279	786266	909989
64104	353169	542423	787272	913375
80567	357271	546469	789906	928635
118222	413035	570778	797589	936391
138787	413071	592017	805695	936833
144605	441264	596942	816236	944743
195470	442708	608050	817663	970306
197194	445854	632482	818633	974866
206443	455535	664625	823893	977566
219198	467894	667738	825965	982181
231939	481442	673018	838857	989327
238364	493533	681624	854620	990573
239125	496693	686289	859872	998630

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500.000 zł w złocie.

—oOo—

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacji 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III-ej, na które padły wygrane w dniu 1-ym maja 1933 roku:

12.000 dol.	
850560	
3.000 dol.	
377771	1329952

1.000 dol.

218399	481290	1284125	1317868	1414763
1438881	1459996			
500 dol.				
16804	466446	567093	632724	1265718
408115	487443	620074	1163553	1287658
100 dol.				
3542	232283	492978	814667	1099199
8384	358429	549186	846027	1161017
68278	361815	562022	850270	1218471
89264	372772	575063	851038	1219409
118487	374831	575734	861403	1237075
119575	380782	580292	866430	1302538
137623	384957	619473	881095	1348055
153889	394951	622282	885019	1353741
175661	411954	629931	889947	1372941
188719	427530	654478	973185	1382328
200976	428894	686002	995021	1395702
207895	457369	688877	1000045	1404844
213551	472726	720087	1027747	1427495
218276	476197	766278	1054692	1491106
231544	488860	772994	1069160	1492235

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37.500 dolarów.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Departament Służby Zdrowia Ministerstwa Opieki Społecznej podaje, że w okresie od 23 kwietnia do 29 kwietnia b. r. zgłoszono na terenie całego Państwa: 156 wypadków duru brzuszkiego, 103 — duru plamistego, 1 — tyfusu powrotnego, 4 — czerwoni, 333 — płonicy, 277 — błonicy, 10 — zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych, 264 — odry, 77 — róży, 116 — krztusca, 5 — zimnicy, 25 — gorączki połogowej, 1 — włośnicy i 12 — twardzieli.

—oOo—

W dniu 16 b. m. wyjechała do Łodzi wydelegowana przez P. Ministra Opieki Społecznej ministerjalna komisja sanitarna w składzie kilku wyższych urzędników Departamentu Służby Zdrowia — lekarzy, pod kierownictwem inspektora Państwowej Służby Zdrowia, dr. Leonarda Kowarskiego. Komisja ta ma za zadanie przeprowadzenie inspekcji porządkowo-sanitarnej miasta i położonych na jego terenie zakładów przemysłowych.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

Zazwyczaj na liniach lotniczych frekwencja maleje w zimie, wzrasta z wiosną i w lecie. To samo daje się zauważyć u nas w bieżącym roku i podczas, gdy samoloty w marcu przewiozły 527 osób, to w miesiącu kwietniu liczba ta wzrosła do 886 osób. Ponadto w kwietniu samoloty nasze przewiozły około 9 tonn bagażu, 14 tonn towarów i 1/2 tonny poczty.

W maju, ze względu na wprowadzenie ruchu codziennego na wszystkich liniach krajowych (z wyjątkiem linii Warszawa — Bydgoszcz, gdzie ruch utrzymywany jest tylko trzy razy w tygodniu), frekwencja ustawicznie wzrasta, a szczególnie wielką popularnością cieszą się przeloty w niedzielę między Warszawą, a Gdańskiem, Gdynią, Katowicami, Krakowem, Lwowem, Poznaniem i Wilnem.

—oOo—

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów wprowadza w obieg z dniem 1 lipca b. r. nowy znaczek pocztowy, służący do opłacania przesyłek pocztowych, nadawanych w Gdańsku w polskim urzędzie pocztowym, lub wrzucanych do polskich skrzynek pocztowych, umieszczonych w Gdańsku. Znaczek ten jest taki sam, jak znaczek pocztowy 1-złoty z podobizną Prezydenta Rzeczypospolitej, Ignacego Mościckiego, różni się zaś od niego tem, że posiada pionowy granatowy nadruk „Port Gdańsk”, wykonany w ten sposób, że napis „Port” jest umieszczony z lewej strony, a napis „Gdańsk” z prawej strony podobizny Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, przyczem napisy te czytane są z dołu do góry.

—oOo—